

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a, Nr. 2936

4 PAGINI — 20 BANI

Simbătă 18 Octombrie 1958

Tineretul regiunii Constanța

Îndeplinește cu însufletire NOILE SARCINI încredințate de partid

● In 11 G. A. S. se vor deschide fabrici de muncă voluntară ● Va fi strânsă recolta de porumb de pe 5500 ha.

CONSTANȚA (prin telefon de la corespondentul nostru). — Organizațiile U.T.M., toți utemiștii și tinerii din regiunea Constanța și-au cîștigat anul acesta un frumos și binemeritat prestigiu în fața comitetului regional de partid. Luptînd pentru traducerea în viață a angajamentului pe care și l-au luat după constituirea de la Constanța pentru întărirea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, ei au înscris în istoria regiunii acte de eroism. În ampania de vară, în mod deosebit, tinerii s-au evidențiat la strînsul recoltei și la adunatul spițelor rămase pe cîmp. Întind statulul 322.000 kg. boabe de grâu, contribuție serioasă au avut organizațiile și organele de U.T.M. din regiunea Constanța la acțiunea de însilozare a porumbului. Pînă acum, în acțiunea de însilozare a porumbului care nu s-a încheiat încă în regiune, au fost însoțite 386.442 tone siloz, dintre care 26.390 de tone voluntar. Mii de tineri tîmșiști și neutemiștii din regiunea Constanța, mobilizați de organizațiile U.T.M., au răspuns cu însufletire chemării partidului pentru redarea de noi terenuri agricole. Șanțierul tineretului de la Iezer, unde au fost edate agriculturii 12.000 ha. teren a

ION ȘERBU

(Continuare în pag. 3-a)

UTILIZAREA radioizotopilor în industria petrolului și chimiei

Cu sprijinul savanților sovietici industria noastră petrolieră și chimică se utilizează cu succes radioizotopi. Utilizarea lor este posibilă în toate secțiunile din activitatea petrolieră de foraj, execuție, prelucrare, transport, de rodare petroliere etc., iar rezultatele obținute sînt foarte bune. Cu ajutorul carotajului radioactiv au alectat măsurători în vedea stabilirii limitei apei, fîșieiului, lentificarea burlelor tubate și tete. Deosebit de bogat este bițiunul obținut cu ajutorul carotajului radioactiv în perioada 1955-1958. În acest timp s-au executat 68 operațiuni, dintre care 198 la vînde vechi.

Cu ajutorul radioizotopilor produși de rectorul Institutului nostru de Fizică Atomică se efectuează în prezent studii și cercetări în numeroase laboratoare chimice din țară. Astfel, Institutul de Fizică Atomică, în colaborare cu I.C.E.C.H.I.M., studiază influența radiațiilor asupra maselor plastice (polietilenă) și controlul măsurii proceselor industriale cu ajutorul surselor de radiații. De asemenea, la I.C.E.C.H.I.M. se studiază problema sintezelor organice cu ajutorul atomilor marcați, avînd ca temă: „Diverse studii legate de oxidarea alcalilor solizi, lichizi și gazoși”.

Din viața studentescă

Pasiune înflăcărată și indiferență

Urmăresc de vreme îndelungată munca studenților de la Institutul de Științe Economice „V. I. Lenin”. I-am cunoscut și în activitatea profesională, în facultate și în munca lor individuală, pe unii chiar în viața personală: i-am cunoscut și în activitatea de organizație, în mijlocul colectivității studențesc. Cîți oameni, altele probleme! Dintre aceste probleme pe mine mă preocupă în mod deosebit cele care, cred eu, sînt de natură profesională, întrucît studiul în muncă. Această problemă face obiectul rîndurilor de față.

Construcția vieții noi și constituția mării răspunderi a poporului nostru care luptă pentru fîurirea socialismului însufletesc în muncă și pe studenții Institutului nostru, le dă avînt, îi fac să lucreze cu pasiune și perseverență, cu inițiativă și dragoste pentru însușirea temeinică a cunoștințelor. De sîrguință și entuziasm în muncă, de pasiune depînd, de fapt, rezultatele bune pe care studenții noștri le obțin în pregătirea profesională.

Înflăcărarea în muncă se manifestă în primul rînd în atitudinea studenților față de învățură, în multilateralitatea preocupărilor lor, în participarea efectivă la întreaga viață a Institutului, alături de colegi, la activitatea organizației U.T.M. și a asociației studenților din institut. Din numeroasele exemple pe care le-am putea da în această privință, de tineri pe care totul îi interesează, pentru care orice problemă de muncă este o problemă a lor și care atunci cînd se apucă să înțelegă ceva o fac din toată inima, menționăm doar cîteva: D. Patrichiu — Facultatea de Comerț anul III, A. Filip — Facultatea de Planificare, anul IV, Gh. Răducanu — Facultatea de Statistică anul II etc. Mîndrind cu entuziasm, cu precizie și hotărîre ei au reușit nu numai să se pregătească bine pe linie profesională, dar să răspundă cu tot altă suflet și cu rezultate tot atît de bune la sarcinile încredințate de organizație.

Primirea la Consiliul de Miniștri a delegației sovietice care a participat la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice

La 16 octombrie, acad. Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățămîntului și Culturii, a primit la Consiliul de Miniștri pe G. G. Sotnikov, K. Litvin și pe ceilalți membri ai delegației sovietice care a participat la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice în R.P. Romînă. Au participat P. Niculescu Mizil, membru al C.C. al P.M.R., și I. Moraru, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.

Au fost de față V. F. Nikolaev, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și I. S. Ilin, prim secretar al Ambasadei U.R.S.S.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Plecarea oaspeților

Vineri dimineața a părăsit Capitala delegația sovietică care a participat la manifestările prilejuate de sărbătorirea în țara noastră a Lunii prieteniei romîno-sovietice. Din delegație au făcut parte G. G. Sotnikov, vicepreședinte al Consiliului Economic Național al orașului Moscova, vicepreședinte al conducerii Asociației de prietenie sovieto-romîne, A. V. Reubina, secretar al Comitetului raional Sverdlovsk al P.C.U.S. din Moscova, Eughenia Grigorievna Sorocianu, președinta unui colhoz din R.S.S. Moldovenească, și Rosa Ivanovna Makagonova, actriță de film.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspeții sovietici au fost conduși de tovarășii acad. prof. P. Constantinescu-Iași, Gh. Hossu și Octav Livezeanu, vicepreședinți ai Consiliului General A.R.L.U.S., C. Prisnea, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, Al. Bîrcan, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Eugen Rodan și Ion Moraru, secretari ai Consiliului General A.R.L.U.S., membri ai Consiliului General A.R.L.U.S., oameni de artă și cultură, ziarisți.

Au fost de față V. F. Nikolaev, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei U.R.S.S.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și Emil Bodnăraș în mijlocul muncitorilor și cadrelor de conducere de la centrala electrică de termoficare Borzești

Foto: M. CIOC

Posturile utemiste de control să aibă un rol activ în acțiunea patriotică de economisire a METALELOR

Inițiativa tinerilor reșiteni privind economisirea metalelor a căpătăt o largă extindere în întreaga țară. Luptînd pentru economisirea metalelor, ei știu că luptă pentru continua dezvoltare a producției, pentru continua întărire a economiei naționale, a avutului întregului popor, pentru reducerea prețului de cost și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Acum cînd tinerii muncitori ai patriei depun eforturi susținute pentru economisirea metalelor, posturile utemiste de control, așa cum arată și plenera a IV-a a C.C. al U.T.M., au în această acțiune un rol deosebit de important. Ele dețetează lucrurile unde se pot economisi cantități însemnate de metal, le sesizează organelor în drept și arată mijloacele prin care se poate realiza aceasta. Posturile utemiste de control trebuie să combată cu tărie neglijența, risipa de metal, trebuie să lupte pe toate căile pentru reducerea rebuturilor sub coeficientul admis.

La I.M.S.-Roman sînt două posturi utemiste de control. Unul la sectorul I turnătorie și altul la sectorul II prelucrări mecanice.

Cum se achită acestea de îndatoririle lor?

Era o vreme cînd la turnătorie se rebutau multe piese. Postul utemist de control a criticat această situație, a propus soluții și lucrurile s-au îmbunătățit mult. Mai sînt desigur multe de făcut pentru a micsora cantitatea rebuturilor, pentru a se reduce chiar coeficientul admis de rebuturi care este prea mare la turnătoria I.M.S.-Roman (20%). Din ianuarie 1958 se lucrează în sus a acest coeficient, economisindu-se astfel însemnate cantități de metal. Și membrii postului utemist de control de la turnătorie sînt băieți activi. Se vede aceasta din întreaga lor activitate. Ei se preocupă de mersul general al lucrărilor în turnătorie cu precizie și simț de răspundere deosebit.

Membrii postului utemist de control au studiat diferite faze ale procesului tehnologic, au organizat raiduri pe cîile a problemă urmînd îndeaproape activitatea tinerilor în realizarea economiilor de metal, au făcut propuneri concrete de îmbunătățire a muncii și au urmărit îndeaproape felul cum se rezolvă propunerile și sugestiile postului. Cu ajutorul cari-

aturilor, al articolelor publicate la gaza postului, prin ridicarea diferitelor probleme în cadrul a dîunărilor generale, postul utemist de control a creat o largă opinie de masă împotriva celor care dau rebuturi, care împiedică bunul mers al producției.

Cel de al doilea post utemist de control de la I.M.S. Roman se află în sectorul II prelucrări mecanice. Aici lucrurile stau cu totul altfel. Postul utemist de control de aici are o activitate foarte slabă în

I. BODEA

(Continuare în pag. 3-a)

Miting cu prilejul deschiderii „Săptămîinii de luptă și solidaritate a oamenilor muncii și sindicatelor pentru pace și dezarmare”

Vineri după amiază a avut loc în sala de festivități a uzinelor „I. Mai” din Ploiești un mare miting, organizat cu prilejul deschiderii „Săptămîinii de luptă și solidaritate a oamenilor muncii și sindicatelor pentru pace și dezarmare”.

A vorbit tov. Ion Alexandru, secretar al C.C. al Sindicatului petrol, chimie și gaz metan.

Mitingul s-a încheiat cu o însufletită manifestație a celor 2.000 de participanți pentru solidaritatea internațională a oamenilor muncii din întreaga lume în lupta pentru interzicerea armelor atomice, pentru dezarmare, pentru pace și progres social.

Un asemenea miting a avut loc și la Orașul Stalin.

Intr-o lună --un bloc

De toate mărimile, cu diverse arhitecturi, spre deosebire de în ansamblul străzii sau bulevardului respectiv, blocurile care se construiesc în Capitală în cele mai diverse locuri au și un aspect comun: cîrmînda roșie din care sînt ridicate zidurile. Un singur blociese din acest comun al zidurilor roșii. Șanțierul acestuia, de pe șoseaua Giurgiului, atrage atenția trecătorilor. Blocul, care acum este aproape gata, nu are ziduri de cîrmînda ci din beton, iar lîngă ele se află o macara ciudată care înconjoară clădirea în toată înălțimea.

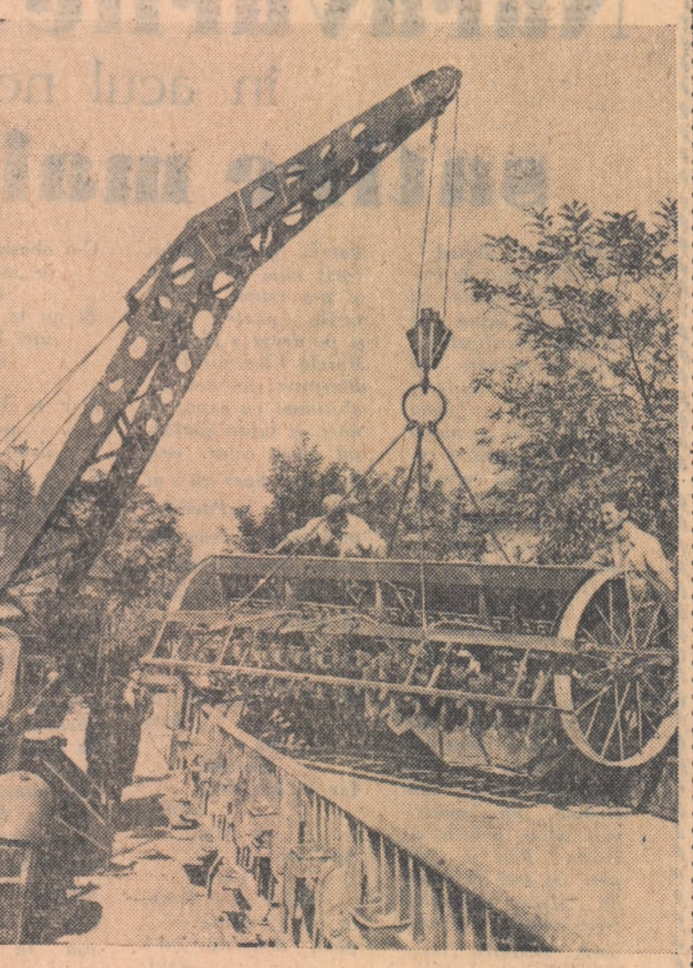
I.L.E.C. (Întreprinderea pentru lucrări experimentale în construcții) a început să ridice aici la sfîrșitul lui august primul bloc din panouri portante mari.

Lucrurile au început așa. Pe o zidărie portantă, o macara în formă de capră a început să așeze panouri mari din beton. Unul peste altul, panourile s-au ridicat pînă la etajul patru.

La construirea acestui bloc lucrează o brigadă complexă: montori, fierari-betonisți, sudori-betonisți, macarașii etc. Printr-un sistem care nu este de loc complicat, panourile mari se unesc între ele. Fierarii-betonisți fac legăturile de centru iar sudorii unesc părțile de metal ale panourilor. Montorii din apoi și fac legăturile coloanelor pentru încălzirea centrală, iar electricienii introduc firele de tuburi și instalează circuitele. Atîi coloanele pentru încălzire și tuburile pentru instalația electrică sînt montate în panouri încă din timpul fabricării lor.

Intr-o lună — un bloc. Spre acest ritm tîndu cu asfel de construcții — spune unul din inginerii șanțierului.

Foto-text: V. CONSTANTINESCU

De curînd sectorul de mașini agricole al uzinelor „Vasile Roaita” din Capitală a realizat semănătoarea de cereale cu 30 de rînduri. În fotografie: încărcarea semănătoarelor cu 30 de rînduri în vagonetele platformă pentru a fi trimise în agricultură.

Portretul unei FANTOME

Mamele din toată lumea se pleacă asupra leagănelui în care doarme pruncul, menindur-i tot ce dragostea și fantezior lor pot afla mai de pres, a legîndu-i un nume și pe placul lor dar care să-i poarte copilul noroc și să-i aducă cinste. Așa a gîndit, într-o zi din toamna anului 1887, și o tînă mamă, soția bogatului negustor de grîne Cîian, din provincia Cerkian. Învocînd spiritele bune, mama i-a botezat „neclintit ca stîncă” — Kai-și; dorea astfel, în dragostea ei, ca fiul să fie neclintit de viteaz, de bun, de cinstit, de drept. S-a întîmplat pare-se că un duh rău s-a rătăcit pe acolo și ju-

cindu-se a încurcat lucrurile pentru că pruncul „neclintit ca stîncă” dar în cele rele, neclintit în crăume, în trădări, în crime și corupții. Viața sa a dînduit de dala asta un meșter creator neîntrecut, deoarece nici o minte de trudit în als scrierii, oricit de genială, n-a reușit să adune într-un singur chip spiritul cămătăresc a lui Gobeck, trădarea lui Jago, cruzimea lui Richard al III-lea. Geniile n-au izbutit un astfel de tip monstruos, dar viața și istoria și-au luat sarcina să ne ofere un a-tare exemplar în persoana dictatorului Cîian Kai-și.

Născut în vremea stăpînirii dinastiei manciuriene, Cîian a socotit că drumul cel mai bun ca să se strecoare în mediul corupt imperial care-l atrăgea era unul singur: cariera militară. Se potrivea de minune caracterului său. De aceea sacul a plecat în căutarea petecului, adică s-a dus în Japonia să urmeze academia militară. Peste sălbăticia junelei Cîian s-a grefat rafinamentul, perfidia, fanatismul absurd al școlii samurailor. Cînd a terminat studiile militare Cîian era gata pregătit să facă orice ca să ajungă în fruntea bucatelor. În China se schimbase între timp unele lucruri. Împotriva dinastiei manciuriene și a imperiului se ridica puternica mișcare populară condusă de partidul lui Sun Yat-sen. Purtat de spiritul său de aventură, însetat de parvenire, Cîian se hotărîse să se prefacă cîștigat de idei revoluționare, deși acestea îi erau cu totul străine de aspirațiile sale. Junele ofițer și-a făcut șocotela că în vremea marilor prefaceri se poate strecura și cite un aventurier, iar cum Cîian nu era lipsit de îndrăzneală și nici scrupulele nu-i îngreunau conștiința, s-a avîrît în această luptă. Imperiul a căzut, republica a fost instaurată, dar puterea a fost acaparată repede de clica militaristă a lui Yuan Ci-kai.

Pentru un moment Cîian și-a văzut cariera închisă. În jurul

AL. GIRNEAȚA

(Continuare în pag. 4-a)

LUNA MARI PRIENDENII

Zilele acestea se desfășoară în Capitală Festivalul teatrelor dramatice din R. P. Română. Multe teatre prezintă spectacole cu piese din minunata dramaturgie sovietică.
Fotografia noastră reprezintă o scenă din spectacolul Teatrului de Stat din Bacău cu piesa „Orogiul Kremlinului” de N. Pogodin.

Locul pentru tabără a fost bine ales. Tabăra este împrejmuată de mici crânguri de mesteceni, unde cresc ciuperca și felurile poame. Brigăzile fac ultimele pregătiri pentru campania de recoltare. Pe șosea și în începutul secerării. A-cum, cel mai important lucru este buna pregătire a arilor, acțiune pentru care au fost aruncate în luptă principalele forțe ale studenților. Unități curățite pământul de iarbă, alții presară pleavă pe platourile pregătite și le stropesc cu apă, alții bătoresc pământul cu tăvălugurile. Tot aici se instalează trioarele, se construiesc bordurile pentru locuit și uriașe șoproane, acoperite cu paie, pentru păstrarea grinelor pe vreme rea. Edik Barbalat montează instalația electrică pe arie. El e meșter la toate. Din inițiativa lui s-a montat un motor, s-a găsit un generator și s-a construit o microcentrală electrică, pe malul unui mic lac, pe care băieții l-au poreclit în șagă „Lacul lebedelor”. Astăzi centrala acuză nu numai că furnizează curent fabricii de cimp, dar pune totodată în mișcare trioarele și autincărcătoarele.

pretențios gospodăria și zimbeste satul său.
Dacă directorul sovhozului ar fi luat atunci măsuri severe, dacă i-ar fi înlocuit pe brigadier, dacă i-ar fi doborât pe lucrători, mă înțeleg că lucrurile ar fi mers mai bine.

Sovhozul acesta este situat în mijlocul unor pitorești crânguri de mesteceni, la numai 12 kilometri de centrul raional Marievka. Am stat aici iarna trecută zece zile, cu care prilej am cunoscut istoria și oamenii sovhozului. Iată de ce poposesc azi aici deosebit de tulburat și bucuros.

Băstinași vîrșnici spun că pe locurile acestea cele dinlăuri așezării omenești au apărut acum mai bine de o sută de ani, luni aduc aminte că am stat de vorbă cu Spiridon Dudko, un urmaș al întemeietorului micului sat, Krivoșciokovo. Dudko e fierar. Ne-am cunoscut cu prilejul înnărilor darurilor trimise de tineretul din Republica Moldovenească. La propunerea comitetului de Comsomol, s-a hotărât să se dea lui moș Spiridon, care era cel mai bătrîn din sovhoz, o pereche de mușini, o căciulă și niște pantaloni vîltoși. Ce s-a mai bucurat moșneagul! A venit la noi, ne-a mulțumit și s-a apucat să-și depene amintirile.

Bunelul meu a fost fără îndoie din părțile Orelului, ne-a povestit el. Nu știu de ce nu s-a împacat în tinerete cu boierul și a fugit de pe moșie. L-au prins și l-au ars cu fierul roșu pe obraz, ca pe o cenă. Cînd după aceea a fugit din nou, dar nu singur, ci cu logodnica și cu doi prieteni. Unde se află acum sătucul nostru era o pădure deasă de mesteceni. Aici s-au statornicit strămoșii noștri. Au început să seune grîne în rași și poteni. În scurtă vreme s-a ridicat în locul acesta un sătuc. Bunelului meu i-a rămas obrazul schilodit pe toată viața, din care pricină și satul s-a numit „Krivoșciokovo”.

Cei dinții destelenitori au porinit și ei, ca și cei de-acum, să destelenească pământul. Le-a fost însă tare greu. Dumeavoastră ați venit cu șoproaze mașini, dar ei au trebuit să are pământul înțeleștii de veacuri cu plugurile de lemn. De multe ori grînele care dădeau în pirgă erau calcate la pămînt de herghelile belului din partea locului.

— Dar acum e mai bine?
— Trebuie să fie mai bine, răspunde în șoier moșneagul, făcîndu-mi șer pe ochiul. Totul depinde de conducere. S-au adus la mașini ce nu s-a mai văzut și a mai sport și numărul oamenilor. Noi toți cei șaptezeci și cinci de colhoznici ne-am dus să lucrăm în sovhoz, și am mai venit și vreo două sute de moldoveni.

Încă la Petropavlovsk, la trusul sovhozului ni s-a comunicat că în acest an sovhozul „Zaria” a însemnat 17.000 hectare de grâu, din care 12.000 pe pămînt proaspăt destelenit. Mai înainte, suprafața însemnată nu trecea de o mie de hectare. Acum se apreciază că vor livra statului aproape un milion de puduri de cereale.

Cînd mă gîndesc la pămînturile destelente, revăd fără să vreau unele tabouri din iarna anului 1955. Pe întinderile nemărginite ale patriei, acoperite de zăpadă, se îndreptau spre răsărit, unul după altul, eșaloanele cu viitorii colhoznici. Oamenii aceștia lăsuu în urmă viața tîrînită și locurile lor de baștină pentru niște tinuturi necunoscute, unde totul trebuia luat de la început, unde-î așteptau greutăți și lipsuri.

Intr-una din aceste zile ale lui i) Obraz strîmb.

martie 1955 a debarcat în gara Petropavlovsk primul eșalon moldovenesc. Cei o mie de tineri și tinere s-au împărțit numaidecît în trei grupuri și au plecat să organizeze sovhozurile „Zaria”, „Marievski” și „Amanghelinski”. Prima încercare serioasă prin care au trecut a fost drumul de la Petropavlovsk la locurile de destinație. Deindată ce au ieșit în stepă, a început să viscolască. Zăpada a trosnit drumurile. Mașinile au trebuit să fie remorcate. Fiecare kilometru a fost străbătut cu mare greutate. Apoi a venit dezghețul și drumurile s-au stricat. În sovhozuri însă trebuiau aduse mașini, semînțe și materiale de construcție.

În sovhozul „Zaria” s-a organizat a treia zi după venirea voluntarilor o brigadă de tăieri de lemne. Era nevoie de material lemnos pentru construirea taberelor de cimp și a unor locuințe provizorii. Conducerea acestei brigăzi i-a fost încredințată lui Nikolai Palma, deputat în Sovietul orașenesc din Chișinău. Și aici ca

și a cerut să pleacă din pădure. S-a dus cu băieții în sat, a făcut rost de rachiu, s-a îmbăt și s-a pus pe scandal. Mi-am adus aminte cum l-a preluat la Chișinău o fată care-l scotea un erou și-i făgăduia că va veni și ea pe pămînturile destelente. Steplar se vede că o iubea, căci îi purta în lăpteauna fotografia în dreptul inimii. „Uite ce, Nikolai, i-am zis în dimineața după beție, dacă mai faci scandal, să știi că am să-i scriu feței tale și comitetului raional de Comsomol care te-a trimis aici”, „Nu-i nevoie, țizele, mi-a zis. Totul o să fie în ordine”.

Intr-adevăr, a doua zi lucrau cu toții veseli, iar Steplar mai bine ca toți E drept că a mai luat-o el razna și pe urmă, dar de plecat de aici n-a plecat. Cînd au venit tractoarele și materialul lemnos a fost transportat în sovhoz.

A venit primăvara. Pe cîmp zăpada s-a lăptos repede. Coloniștii din sovhozul „Zaria” aveau de destelenit cinci mii de hectare de pămînt și de însemnat nouă mii de hectare.

În zorii zilei de 1 Mai mașinile au ieșit pe cîmp. A început aratul iar apoi însemnătul.

În preajma crîngurilor de mesteceni, brigăzile de tractoare și-au înțins corturile. Zua soarele ardea cu putere, peste noapte se lăsa însă înghețul. Era frig, dar nimeni nu se plîngea.

Mecanizatorii au executat cu succes lucrările de destelenire și însemnătul de primăvară. În douăsprezece zile de lucru, planul de însemnătare a fost îndeplinit.

Culturile au răsărit repede. Ne-am bucurat însă prea devreme. De la miez de noapte, dinspre pustiul K a r a K u m, a început să bată un vînt uscat. A bătu mai bine de o lună, prîjind pămîntul. N-a căzut un strop de ploaie. Spre sfîrșitul lui iunie, grîul a dat pe ici pe colo niște spice mici, pipernicite.

— Am muncit degeaba, se tînguiau destelenitorii.

Cei lași, cei încredințați un sector din cele mai bogate, ca să nu-i vadă cetățenii țovarăși. Tot mai rar se auzeau în tabere cîntecul și risetele. De la țabere a venit o comisie, care a consumat ca jumătate din culturi sint compromise.

— Nu vă pierdeți firea, le dădeu curaj comunistii celor ce umblau bătuți. Astea-s greutăți de care ni s-a vorbit înainte de plecare. Nu se face grîul anul ăsta, s-o face la anul, dar noi tot o să ne alegem cu ce ni se cuvine de pe pămînturile destelente.

Intr-o bună zi vîntul și-a schimbat direcția. Pe cer s-au ivit niș-

te nouriși, iar spre seară, a tunat și a-nceput să plouă. A plouat trei zile și trei nopți. Era o ploaie liniștită și rece. Destelenitorii își întindeau în ploaie fețele și minile prîjite de soare și înghețau picăturile dulcele. După cîteva zile lanurile au inverzit și grînele au pornit să crească năvalnic.

Taberele s-au înveselit din nou. Au răsunit din nou armonicele și cîntecurile vesele ale comsolizilor. Sovhozurile se pregăteau pentru strînsul recoltei. În august a început campania de recoltare.

Cei din „Zaria” nu se așteptau la cine știe ce recoltă și de aceea nu s-au pregătit cum trebuia pentru depozitarea grinelor. Nici macar nu curățiseră vechile hambare de ramășiile din anul trecut. Recolta obținută a intrat în cele așteptările. Combatentul Nikolai Prohorov seceră zilnic cîte 25-30 de hectare și treiera cîte 12 centneri de grîne la hectar. Fața de seceta ce se abătuse, asta era foarte mult. Au trebuit să se construiască de urgență arii acoperite, magazii de cereale și platforme pentru uscat grînele.

În acest scop sovhozul a mobilizat toate forțele de care dispunea. Au fost luați în calcul și oamenii de la remorci și societățile de la brigazi.

Pămîntul trebuia totuși lucrat. Dar fără oameni la remorci nu se poate ara! Și atunci a venit în ajutor istețimea și inventivitatea oamenilor.

Tractoarele stăteau de două zile. Tractoriștii se aveau în vagoanele-dormitor, se ciorovăiau și în fum de mama locului.

— Ce-i de făcut? Se întreba pentru a nu ști ce cita oră. Mihail Boroliuk. Dacă mai durează recoltatul o lună sau mai mult, înseamnă să stăm așa fără treabă?

Într-o dimineață, cînd se îngina ziua cu noaptea, Boroliuk își puse pe umăr un capăt de soară și o porni prin crîngul de mesteceni spre tractor. Bucătăreasa Katea care tocmai gătea cașa, îl văzu.

— Fraților, cu Boroliuk nu-i a bine, spuse ea, dînd fuga la vagon. Vrea să se spînzure. L-am văzut cu ochii mei! A luat o soară și s-a dus în pădure.

— Ce tot trîncănești acolo rîseră băieții. Ti s-a năzarit.

— Pe cuvîntul meu, îi încredință Katea, speriată de-a binelea. Deunăzi s-a certat cu Anea, omul de la remorcă i-a fost luat, tractorul stă. S-a zis cu el! De-ăia și-o fi pus în gînd, prostul, să-și facă seama. Vă rog, nu-l lăsați! Eu n-am vreme să mă iau după dînsul, că-mi dă casa a foc.

Nu se poate să se spînzure Mișka, ziceau băieții, stînd la chibzuială. Nu e el din ăia. Toți au vădit să vedem ce-o fi vrînd să facă.

Au scoteț tot crîngul, dar Boroliuk — nicăeri.

— Minte, Katea. Ne-a dus, spuse supărat Kricimar.

— Uite-l colot strigă cineva arătînd la tractor.

— Chiar că are o soară în mină. Dar ce-o fi făcînd oare cu ea?

S-au pitit cu toții după o tufă de vișin sălbatic, cu ochii la Boroliuk.

Între timp, acesta lega sfoara de maneta de declanșare a automobilului plugului și trase celălalt capăt în cabina tractorului. Toți se întrebau nedumiriți: ce-o să fie mai departe?

Dar iată că Boroliuk a pornit motorul și a început să are. Trîgînd de sfoară, comanda plugul, dispunîndu-se în felul acesta de serviciile ajutorului său. După ce Boroliuk străbătuse o postă (și, aici, postăea e mare — vreo trei

2) Un centner = 100 kg.

kilometri), se repezică cu toții la el și se minunau de inovația lui.

A doua zi la toate tractoarele se puseră sfoari pentru comanda plugului. Și astfel aratul a fost reluat.

Deși nu fără greutate, prima recoltă de pe pămînturile destelente a fost strînsă în cea mai mare parte fără pierderi. Oamenii de la remorci, eliberați în urma „inovației” lui Boroliuk, au fost dați să lucreze la construirea de locuințe. Pînă-n iarnă colhozii trebuiau mutați din corturi în case.

...Sosec în sovhozul „Zaria” și nu mai recunosc locurile unde cu un an și jumătate în urmă a fost bătu primul țărș și s-au închinat cele dinții ulyi. Acum sint aici pe puțin o sută de case, din care o cantină, un dispensar, o brutărie. La marginea satului s-au construit două magazii de cereale, acoperite cu țigla, pe acoperișurile cărora scrie cu plăci de țigla colorate: „Anul 1956”.

Asemenea inscripții laconice înțîlnești des pe clădirile din Kazahstanul de Nord. Ele sint o mărturie a muncii creatoare a destelenitorilor.

Cei o sută cincizeci de studenți ai Institutului agronomic din Chișinău sint cantonați aici tot într-o magazie. Dar nu stau așa de bine ca cei din sovhozul „Marievski”. Nu sint pături, sătețele sint puș de-a dreptul pe jos.

Sosec în sovhoz spre seară, cînd toți sint adunați grămădă.

Insfîrșiți exclamă studenții văzîndu-mă. Credeam că nu mai viu. Pașkov s-a stabilit la Marievka, dumea tot acolo?

Nimerim tocmai la cină. Șeful grupului, studentul Naum Scilor ne-a condus în pădure. Acor arde un foc mare de tabără. S-a pus la fierț o găleată mare de cartofi și compot de vișine sălbatic. Văd o ditamai strachină cu castraveți murati.

— Poftim la masă, mă invită studenții.

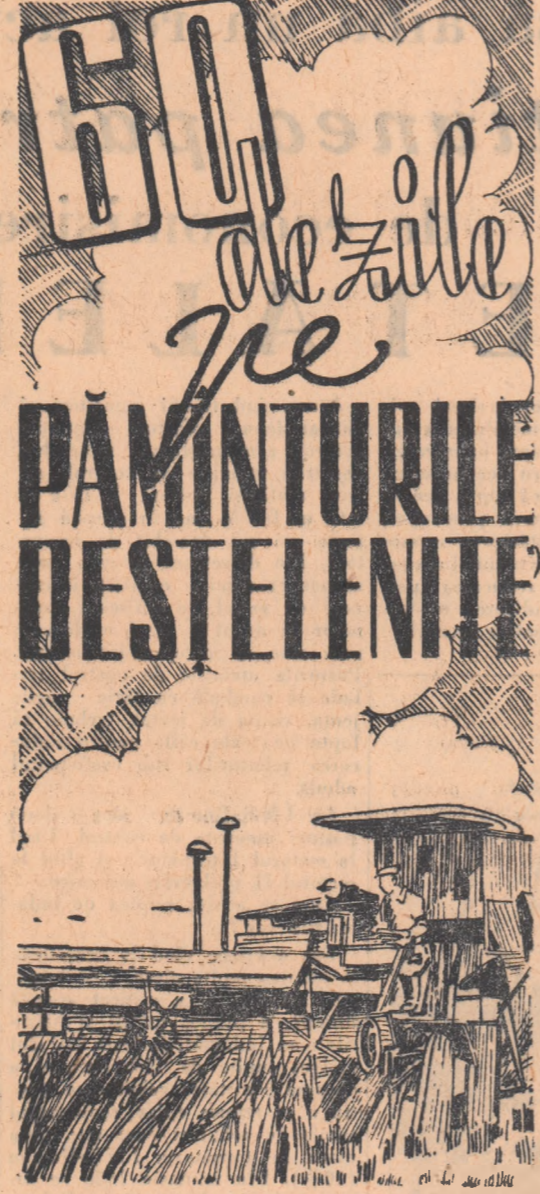
Toți au mare poftă de mîncare. În cinci minute găleata s-a golit. După cină, zăbovim îndelung în jurul focului, depănam amintiri din Chișinău, vorbim despre viitorul sovhozului.

Cînd termin institutul, vin neapărat să lucrez aici, spune gînditorul studentului Nikolai Domusei.

— Și eu, declară Raisa Kovalciuk. Locuri mai frumoase ca aici n-am văzut de cînd sint.

Am stat în jurul focului pînă țîrziu, cîntînd felurile cîntec. Apoi a venit brigadierul și a spus: „Gata. La culcare! Mîine totuși lumea merge la strînsul recoltei!”

*) Fragmente din însemnările scriitorului sovietic F. Ceșchin intitulată „60 de zile pe pămînturile destelente”, care vor apărea în curînd în „Editura tineretului”.

și în R.S.S. Moldovenească i s-a încredințat un sector din cele mai bogate, ca să nu-i vadă cetățenii țovarăși. Tot mai rar se auzeau în tabere cîntecul și risetele. De la țabere a venit o comisie, care a consumat ca jumătate din culturi sint compromise.

— Nu vă pierdeți firea, le dădeu curaj comunistii celor ce umblau bătuți. Astea-s greutăți de care ni s-a vorbit înainte de plecare. Nu se face grîul anul ăsta, s-o face la anul, dar noi tot o să ne alegem cu ce ni se cuvine de pe pămînturile destelente.

Intr-o bună zi vîntul și-a schimbat direcția. Pe cer s-au ivit niș-

te nouriși, iar spre seară, a tunat și a-nceput să plouă. A plouat trei zile și trei nopți. Era o ploaie liniștită și rece. Destelenitorii își întindeau în ploaie fețele și minile prîjite de soare și înghețau picăturile dulcele. După cîteva zile lanurile au inverzit și grînele au pornit să crească năvalnic.

Taberele s-au înveselit din nou. Au răsunit din nou armonicele și cîntecurile vesele ale comsolizilor. Sovhozurile se pregăteau pentru strînsul recoltei. În august a început campania de recoltare.

Cei din „Zaria” nu se așteptau la cine știe ce recoltă și de aceea nu s-au pregătit cum trebuia pentru depozitarea grinelor. Nici macar nu curățiseră vechile hambare de ramășiile din anul trecut. Recolta obținută a intrat în cele așteptările. Combatentul Nikolai Prohorov seceră zilnic cîte 25-30 de hectare și treiera cîte 12 centneri de grîne la hectar. Fața de seceta ce se abătuse, asta era foarte mult. Au trebuit să se construiască de urgență arii acoperite, magazii de cereale și platforme pentru uscat grînele.

În acest scop sovhozul a mobilizat toate forțele de care dispunea. Au fost luați în calcul și oamenii de la remorci și societățile de la brigazi.

Pămîntul trebuia totuși lucrat. Dar fără oameni la remorci nu se poate ara! Și atunci a venit în ajutor istețimea și inventivitatea oamenilor.

Tractoarele stăteau de două zile. Tractoriștii se aveau în vagoanele-dormitor, se ciorovăiau și în fum de mama locului.

— Ce-i de făcut? Se întreba pentru a nu ști ce cita oră. Mihail Boroliuk. Dacă mai durează recoltatul o lună sau mai mult, înseamnă să stăm așa fără treabă?

Într-o dimineață, cînd se îngina ziua cu noaptea, Boroliuk își puse pe umăr un capăt de soară și o porni prin crîngul de mesteceni spre tractor. Bucătăreasa Katea care tocmai gătea cașa, îl văzu.

— Fraților, cu Boroliuk nu-i a bine, spuse ea, dînd fuga la vagon. Vrea să se spînzure. L-am văzut cu ochii mei! A luat o soară și s-a dus în pădure.

— Ce tot trîncănești acolo rîseră băieții. Ti s-a năzarit.

— Pe cuvîntul meu, îi încredință Katea, speriată de-a binelea. Deunăzi s-a certat cu Anea, omul de la remorcă i-a fost luat, tractorul stă. S-a zis cu el! De-ăia și-o fi pus în gînd, prostul, să-și facă seama. Vă rog, nu-l lăsați! Eu n-am vreme să mă iau după dînsul, că-mi dă casa a foc.

Nu se poate să se spînzure Mișka, ziceau băieții, stînd la chibzuială. Nu e el din ăia. Toți au vădit să vedem ce-o fi vrînd să facă.

Au scoteț tot crîngul, dar Boroliuk — nicăeri.

— Minte, Katea. Ne-a dus, spuse supărat Kricimar.

— Uite-l colot strigă cineva arătînd la tractor.

— Chiar că are o soară în mină. Dar ce-o fi făcînd oare cu ea?

S-au pitit cu toții după o tufă de vișin sălbatic, cu ochii la Boroliuk.

Între timp, acesta lega sfoara de maneta de declanșare a automobilului plugului și trase celălalt capăt în cabina tractorului. Toți se întrebau nedumiriți: ce-o să fie mai departe?

Dar iată că Boroliuk a pornit motorul și a început să are. Trîgînd de sfoară, comanda plugul, dispunîndu-se în felul acesta de serviciile ajutorului său. După ce Boroliuk străbătuse o postă (și, aici, postăea e mare — vreo trei

2) Un centner = 100 kg.

și în R.S.S. Moldovenească i s-a încredințat un sector din cele mai bogate, ca să nu-i vadă cetățenii țovarăși. Tot mai rar se auzeau în tabere cîntecul și risetele. De la țabere a venit o comisie, care a consumat ca jumătate din culturi sint compromise.

— Nu vă pierdeți firea, le dădeu curaj comunistii celor ce umblau bătuți. Astea-s greutăți de care ni s-a vorbit înainte de plecare. Nu se face grîul anul ăsta, s-o face la anul, dar noi tot o să ne alegem cu ce ni se cuvine de pe pămînturile destelente.

Intr-o bună zi vîntul și-a schimbat direcția. Pe cer s-au ivit niș-

te nouriși, iar spre seară, a tunat și a-nceput să plouă. A plouat trei zile și trei nopți. Era o ploaie liniștită și rece. Destelenitorii își întindeau în ploaie fețele și minile prîjite de soare și înghețau picăturile dulcele. După cîteva zile lanurile au inverzit și grînele au pornit să crească năvalnic.

Taberele s-au înveselit din nou. Au răsunit din nou armonicele și cîntecurile vesele ale comsolizilor. Sovhozurile se pregăteau pentru strînsul recoltei. În august a început campania de recoltare.

Cei din „Zaria” nu se așteptau la cine știe ce recoltă și de aceea nu s-au pregătit cum trebuia pentru depozitarea grinelor. Nici macar nu curățiseră vechile hambare de ramășiile din anul trecut. Recolta obținută a intrat în cele așteptările. Combatentul Nikolai Prohorov seceră zilnic cîte 25-30 de hectare și treiera cîte 12 centneri de grîne la hectar. Fața de seceta ce se abătuse, asta era foarte mult. Au trebuit să se construiască de urgență arii acoperite, magazii de cereale și platforme pentru uscat grînele.

În acest scop sovhozul a mobilizat toate forțele de care dispunea. Au fost luați în calcul și oamenii de la remorci și societățile de la brigazi.

Pămîntul trebuia totuși lucrat. Dar fără oameni la remorci nu se poate ara! Și atunci a venit în ajutor istețimea și inventivitatea oamenilor.

Tractoarele stăteau de două zile. Tractoriștii se aveau în vagoanele-dormitor, se ciorovăiau și în fum de mama locului.

— Ce-i de făcut? Se întreba pentru a nu ști ce cita oră. Mihail Boroliuk. Dacă mai durează recoltatul o lună sau mai mult, înseamnă să stăm așa fără treabă?

Într-o dimineață, cînd se îngina ziua cu noaptea, Boroliuk își puse pe umăr un capăt de soară și o porni prin crîngul de mesteceni spre tractor. Bucătăreasa Katea care tocmai gătea cașa, îl văzu.

— Fraților, cu Boroliuk nu-i a bine, spuse ea, dînd fuga la vagon. Vrea să se spînzure. L-am văzut cu ochii mei! A luat o soară și s-a dus în pădure.

— Ce tot trîncănești acolo rîseră băieții. Ti s-a năzarit.

— Pe cuvîntul meu, îi încredință Katea, speriată de-a binelea. Deunăzi s-a certat cu Anea, omul de la remorcă i-a fost luat, tractorul stă. S-a zis cu el! De-ăia și-o fi pus în gînd, prostul, să-și facă seama. Vă rog, nu-l lăsați! Eu n-am vreme să mă iau după dînsul, că-mi dă casa a foc.

Nu se poate să se spînzure Mișka, ziceau băieții, stînd la chibzuială. Nu e el din ăia. Toți au vădit să vedem ce-o fi vrînd să facă.

Au scoteț tot crîngul, dar Boroliuk — nicăeri.

— Minte, Katea. Ne-a dus, spuse supărat Kricimar.

— Uite-l colot strigă cineva arătînd la tractor.

— Chiar că are o soară în mină. Dar ce-o fi făcînd oare cu ea?

S-au pitit cu toții după o tufă de vișin sălbatic, cu ochii la Boroliuk.

Între timp, acesta lega sfoara de maneta de declanșare a automobilului plugului și trase celălalt capăt în cabina tractorului. Toți se întrebau nedumiriți: ce-o să fie mai departe?

Dar iată că Boroliuk a pornit motorul și a început să are. Trîgînd de sfoară, comanda plugul, dispunîndu-se în felul acesta de serviciile ajutorului său. După ce Boroliuk străbătuse o postă (și, aici, postăea e mare — vreo trei

2) Un centner = 100 kg.

și în R.S.S. Moldovenească i s-a încredințat un sector din cele mai bogate, ca să nu-i vadă cetățenii țovarăși. Tot mai rar se auzeau în tabere cîntecul și risetele. De la țabere a venit o comisie, care a consumat ca jumătate din culturi sint compromise.

— Nu vă pierdeți firea, le dădeu curaj comunistii celor ce umblau bătuți. Astea-s greutăți de care ni s-a vorbit înainte de plecare. Nu se face grîul anul ăsta, s-o face la anul, dar noi tot o să ne alegem cu ce ni se cuvine de pe pămînturile destelente.

Intr-o bună zi vîntul și-a schimbat direcția. Pe cer s-au ivit niș-

te nouriși, iar spre seară, a tunat și a-nceput să plouă. A plouat trei zile și trei nopți. Era o ploaie liniștită și rece. Destelenitorii își întindeau în ploaie fețele și minile prîjite de soare și înghețau picăturile dulcele. După cîteva zile lanurile au inverzit și grînele au pornit să crească năvalnic.

Taberele s-au înveselit din nou. Au răsunit din nou armonicele și cîntecurile vesele ale comsolizilor. Sovhozurile se pregăteau pentru strînsul recoltei. În august a început campania de recoltare.

Cei din „Zaria” nu se așteptau la cine știe ce recoltă și de aceea nu s-au pregătit cum trebuia pentru depozitarea grinelor. Nici macar nu curățiseră vechile hambare de ramășiile din anul trecut. Recolta obținută a intrat în cele așteptările. Combatentul Nikolai Prohorov seceră zilnic cîte 25-30 de hectare și treiera cîte 12 centneri de grîne la hectar. Fața de seceta ce se abătuse, asta era foarte mult. Au trebuit să se construiască de urgență arii acoperite, magazii de cereale și platforme pentru uscat grînele.

În acest scop sovhozul a mobilizat toate forțele de care dispunea. Au fost luați în calcul și oamenii de la remorci și societățile de la brigazi.

Pămîntul trebuia totuși lucrat. Dar fără oameni la remorci nu se poate ara! Și atunci a venit în ajutor istețimea și inventivitatea oamenilor.

Tractoarele stăteau de două zile. Tractoriștii se aveau în vagoanele-dormitor, se ciorovăiau și în fum de mama locului.

— Ce-i de făcut? Se întreba pentru a nu ști ce cita oră. Mihail Boroliuk. Dacă mai durează recoltatul o lună sau mai mult, înseamnă să stăm așa fără treabă?

Într-o dimineață, cînd se îngina ziua cu noaptea, Boroliuk își puse pe umăr un capăt de soară și o porni prin crîngul de mesteceni spre tractor. Bucătăreasa Katea care tocmai gătea cașa, îl văzu.

— Fraților, cu Boroliuk nu-i a bine, spuse ea, dînd fuga la vagon. Vrea să se spînzure. L-am văzut cu ochii mei! A luat o soară și s-a dus în pădure.

La a 40-a aniversare a Comsomolului

Coloana gării tinere

tot crește

De flăcări, sărutăm cu voi, drapelul purtat cu nemurirea-n lupte grele. În zarea lui ne-am luminat și noi, Ca, în ciclopea cupătoare noi, Ale istorii, cînd oțelul, Să vă urmăim cu visul pin-la stele. Ne-ați arătat doar voi că: Pînă la stele, mal sus de ele, Nimic nu-i departe, Nimic nu-i greu! — troică, Tinerete-nrîntă șoară meru Cu visul lui Lenin, cel fără de moarte.

De flăcări, sărutăm cu voi drapelul purtat cu nemurirea-n lupte grele. Același astru viu același țel — Cu diademe roșii arde În iming-nloriță-a țării mele. Un marș pe știngul, mîndru, tinereste, Cîntă de voi înii, ritmă-acum. Sînt constelații noi, socialiste, Coloana gării tinere tot crește Și cine-ar îndrăzni să-l stea în drum!

Tradiționala sîrbătoare a prietenilor romino-sovietice cuprînde întodeauna în programul ei manifestări muzicale în care publicul nostru are prioritatea pe muzica filmului același năvălitor, ritmă-acum. Sînt const

Cum s-au desfășurat primele lecții din noul an de învățămînt politic

RAID

În aceste zile, în orașele patriei noastre au început să se deschidă cercurile de învățămînt politic ale organizațiilor U.T.M. Deschiderea festivă a anului de învățămînt politic de organizațiile U.T.M. le-a avut în vedere acest eveniment din viața organizațiilor noastre, precum și modul în care s-au desfășurat primele lecții.

O temeinică muncă politică cu fiecare cursant

La uzinele „Republica” s-au deschis toate cele 17 cercuri ale învățămîntului politic de organizație. Organizat pe schimburi, învățămîntul politic din acest an prezintă garanția unei desfășurări cu mult mai bune decît în anul trecut. Comitetul U.T.M. îndrumat de comitetul de partid, a făcut o judicioasă recrutare a cursanților. În fiecare organizație de secție U.T.M. s-au creat comisii speciale, ce au discutat cu fiecare utemist în parte, 272 tineri au fost încadrați în 12 cercuri la curs seral, iar 102 utemiști vor frecventa cinci cercuri. „Să ne cunoaștem patria”. Totodată, 60 de utemiști, dintre cei mai buni, urmează formele de învățămînt ale organizației de partid.

Comitetul U.T.M. s-a îngrijit și de o serie de alte probleme organizatorice. Au fost stabilite și amenajate sălile de curs, s-au făcut abonamente pe întregul an pentru materialul bibliografic necesar etc. Paralel cu aceasta, comitetul U.T.M. a desfășurat și o intensă activitate politică de explicare a importanței învățămîntului pentru fiecare utemist. În această acțiune au fost folosiți agitatorii și propagandiștii care au discutat îndesori cu cei care în anul trecut nu au avut o frecvență regulată, s-au scris articole la gazetele de perete, s-au ținut conferințe la stălia de radioamplificator, au fost afișate diverse lozinci mobilizatoare etc.

La 9 octombrie a avut loc deschiderea anului de învățămînt politic. Peste 300 de tineri și utemiști au participat la predarea primei lecții. Munca politică desfășurată de comitetul U.T.M. al uzinelor „Republica”, a cărui secretar este tovarășul Ion Barbu, continuă și în aceste zile, cu aceeași intensitate atît pentru ca frecvența să fie de sută la sută la următoarele lecții și seminarii, cît și pentru a-i obișnui pe cursanți să studieze temeinic încă de la prima lecție.

Toți tinerii din fabrică — la învățămîntul politic

După cum e și firesc, primul lucru pe care l-au făcut propagandiștii cursurilor de învățămînt politic U.T.M. de la Fabrica de mase

plactice București a fost prezenta cursanților. După ce au fost sîrguși toți cei înscriși pe listele întocmite de comitetul U.T.M. propagandiștii a pus și obișnuita întrebare: — Mai e cineva nestrigat? Nu a răspuns nimeni. Toți tinerii fuseseră înscriși în învățămîntul politic.

Faptul acesta, mărunt în aparență, dovedește însă preocuparea comitetului U.T.M. pentru deschierea în bune condițiuni a învățămîntului politic de organizație. Măsurile luate în acest sens au făcut ca la 15 octombrie, data primei lecții, prezența utemiștilor să fie bună. Ei au venit pregătiți cu caiete și creioane. Unii chiar citiseră cite ceva în legătură cu tema lecției, ceea ce înseamnă că ocazia fusese anunțată din timp.

La cercul „Cursul seral”, condus de propagandiștii utemist Karel Volcovici, operator la mase plastice, prima lecție a decurs în condiții bune. Propagandiștii, bine pregătiți, a făcut o expunere interesantă care a atras atenția tuturor cursanților. Acest lucru s-a văzut atît din notițele pe care fiecare cursant și le lua cît și din întrebările pe care ei le-au pus propagandiștilor și care dovedeau interesul lor deosebit pentru această lecție. Tovarășul Volcovici a răspuns lămurind pe larg fiecare din problemele ridicate.

Bine pregătiți s-au prezentat la prima lecție și propagandiștii Carmen Funt și Anton Manea care au mers cu regularitate la instruirea făcută de cabinetul de partid. Părerile lor în însușirea temeinică a materialului precum și modul în care au produs prima lecție constituie o garanție a unei desfășurări a învățămîntului politic din acest an la fabrica de mase plastice „București”.

Comitetul U.T.M., al cărui secretar este tovarășul Ion Radu, a chemat chiar a doua zi pe cei cîțiva utemiști ce au lipsit nemotivat. E. Trandafir, Maria Derwinschi și Victoria Popescu au fost aspru criticate pentru neseriozitatea manifestată față de ridicarea propriului lor nivel politic, comitetul U.T.M. făcîndu-le să vadă cît de importantă este menținerea unui cerc de învățămînt politic de organizație.

Mai multă răspundere în pregătirea lecțiilor

La sectorul 5 de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”

prima lecție de învățămînt politic U.T.M. din anul acesta, a început cu toți cursanții prezenți. Tinerii utemiști și neutemiști înscriși în acest cerc au privit cu seriozitate participarea lor la formele de învățămînt politic. Dar dacă ei au înțeles că este necesar să învețe, să-și îmbogățescă cunoștințele politice, nu același lucru se poate spune despre tovarășul propagandist Frunze Eugen care a predat lecția.

Avînd de vorbit despre „Unitatea și puritatea rîndurilor partidului” — prima lecție din program — propagandistul nu s-a alocuit dinaintea unui plan bine gândit, nu s-a pregătit temeinic. Lecția a constat din cîteva cuvinte, din cîteva generalități. Despre caracteristicile partidului comunist, despre lupta dusă de partid împotriva dușmanilor săi, el a vorbit superficial și insuficient de documentat. O temă atît de importantă ca aceasta, atît de actuală, trebuia pregătită cu mai multă răspundere și competență. Trebuiau date exemple legate chiar de fabrica de confecții, trebuiau explicate lucrurile pe larg, argumentate, pentru ca să fie înțelese de fiecare tînar, să convingă. În felul în care a fost predată, prima lecție nu și-a atins scopul. Tinerii n-au putut învăța mare lucru. Și nu este unicul caz de acest fel. Cu o zi înainte, la primele cercuri care s-au deschis în cadrul altor organizații din fabrică, lecția s-a terminat în 20 de minute, rezumîndu-se de asemenea la cîteva generalități.

Pentru asigurarea desfășurării anului de învățămînt în bune condițiuni, au fost recrutați în general propagandiștii cu o pregătire corespunzătoare. Dar ei au datorat să se pregătească temeinic pentru fiecare lecție și de fiecare dată, pentru păstrarea purității ideologice a fiecărei lecții predată, să se asigure acestora o formă interesantă, vie, care să atragă tinerii cursanți.

Gh. Angelescu
M. Vergeș

Primirea la Consiliul de Miniștri a delegației Ministerului Sănătății și a Crucii Roșii a R. P. Chineze

Vineri după amiază, tovarășul Petre Borilă, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit la Consiliul de Miniștri pe membrii delegației Ministerului Sănătății și a Crucii Roșii a R.P. Chineze, în frunte cu Li Te-cluan, ministrul Sănătății și președintele Crucii Roșii a R.P. Chineze, care ne vizitează țara.

Oaspeții chinezi au fost însoțiți de Ke Bo-nian, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P. Chineze la București.

La primire au asistat dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale și dr. Octavian Belea, președintele C.C. al Crucii Roșii al R.P. Romine.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Lucrările Conferinței mondiale a muncitorilor agricoli și forestieri

Vineri, la Casa de Cultură a Sindicatelor din Capitală au continuat lucrările Conferinței mondiale a muncitorilor agricoli și forestieri.

Sedința de dimineață a fost prezidată de N. Prasad Rao, secretar general al Asociației țăranilor din întreaga Indie.

În aplauzele celor prezenți s-a urcat la tribuna Louis Saillant, secretar general al P.S.M., care a transmis conferinței salutul Federației Sindicale Mondiale.

Sedința de după-amiază a fost prezidată de Serghei Egarzov, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor și funcționarilor din agricultura U.R.S.S.

Lucrările conferinței continuă.

Spartachiada internațională de iarnă a Armatei frățești va avea loc în R.P. Romîni

Cu prilejul unei ședințe a Comitetului sportiv al Armatei din țările socialiste (S.K.D.A.) s-a stabilit ca prima ediție a Spartachiadei internaționale de iarnă a Armatei frățești să aibă loc între 20 și 28 februarie 1959 în R.P. Romîni. Jocurile de iarnă ale celor mai buni sportivi militari se vor desfășura în stațiunea de sporturi de la Poiana Stalin și la București.

În programul jocurilor sînt incluse 8 probe: 20 km schi cu trageră la țintă, schi fond, ștafeta

4x10 km, combinata nordică, combinata alpină, sărituri de la trambulină, patrule militară (25 km) și hochei pe gheață. Intrecerile de schi vor avea loc pe pîrțile de la Poiana Stalin, iar cele din cadrul turnulei de hochei pe gheață la București.

În drum spre casă, Casa copilului din Capitală

Foto: V. CHIRCEV

Nu există nici un motiv întemeiat care să împiedice stabilirea relațiilor diplomatice între R. P. Romîni și R. F. Germană

— Declarația agenției romine de presă „Agerpres” —

Agencia romina de presă „Agerpres” este autorizată să comunice următoarele:

În ultimul timp membri ai guvernului R.F.G. au făcut diverse declarații în fața reprezentanților presei cu privire la problema stabilirii de relații diplomatice între R.F.G. și țările de democrație populară din Europa. Această problemă, dezbătută nu odată în Bundestag-ul de la Bonn, preocupă de mult timp cercurii largi ale opiniei publice vestgermane, care înțeleg tot mai clar că situația anormală a raporturilor dintre R.F.G. și democrațiile populare constituie o piedică în calea consolidării păcii și securității în Europa.

Dorind să contribuie la crearea unui climat favorabil păcii în Europa, guvernul R.P.R. a luat în calcul cu ani în urmă, o altă soluție pozitivă în privința stabilirii de relații diplomatice cu R.F.G. De altfel, în ultimii ani, între R.P.R. și R.F.G. s-au dezvoltat legături și schimburi în diverse sectoare de activitate — comerciale, culturale, științifice etc. Aceste schimburi, pentru care există mari posibilități încă nefolosite, corespund în egală măsură intereselor ambelor țări.

Cercurii importante industriale, comerciale, financiare din R.F.G.

și-au manifestat interesul pentru dezvoltarea multilaterală a relațiilor cu Romînia, care poate oferi importante deuse pentru produsele industriei vestgermane, livrînd în schimb produse de care are nevoie economia R.F.G. Parlamentari, oameni de știință, oameni de afaceri, ziaristi vestgermani au arătat prin conferințe, articole de presă etc. dorința lor de a sprijini intensificarea acestor legături, cerînd în acest scop stabilirea de relații diplomatice între cele două țări. Personalități reprezentînd diverse tendințe din Germania occidentală după ce au vizitat Romînia, au făcut cunoscute opinii publice vestgermane progresiste și realizările poporului nostru, desimînînd denaturările și afirmațiile calomnioase difuzate de către adversarii normalizării relațiilor între Romînia și R.F.G.

Cu toate că stabilirea relațiilor diplomatice ar servi în mod înalt deopotrivă ambelor țări, guvernul R.F.G. manifestîndu-și deschis ostilitatea față de R.P.R., își menține vechea poziție negativă în această problemă și se situează pe o poziție de amestec falș în politica externă a țării noastre depășind, în această privință, pe ceilalți parteneri ai săi din N.A.T.O., care după cum se știe, întrețin de mult timp relații diplomatice cu R.P.R.

Guvernul romn nu poate admite ca stabilirea relațiilor diplomatice între R.P.R. și R.F.G. să fie condiționată de modificarea relațiilor țării noastre cu alte state.

Poporul romn apreciază calitățile și realizările pașnice ale poporului german. Cea mai bună dovadă o dau relațiile de strînsă colaborare și prietenie care se dezvoltă an de an între R.P.R. și R.D.G. Aceste relații, care corespund altor interesele poporului romn cît și interesele poporului german, displic anumitor cercurii din Germania occidentală. Guvernul și poporul romn nu înțeleg însă că stabilirea de relații diplomatice cu R.F.G. și cu oricare altă țară să dăuneze legăturilor pe care una din părți le are cu alte state, ci dimpotrivă socotesc că aceasta trebuie să ducă în mod normal la îmbunătățirea relațiilor internaționale.

Este evident că existența în Germania occidentală a acelor cercurii deosebit de influente care, în strînsă colaborare cu cercurile imperialiste americane, activează pentru menținerea unei situații încordate în Europa, determină guvernul vestgerman să respingă normalizarea relațiilor R.F.G. cu țările de democrație populară.

Realizînd profuriuri urașe din promovarea politicii agresive americane în Europa, aceste cercurii speră prin toate mijloacele să sporească contribuția R.F.G. la războiul rece, să găsească pretexte pentru înarmarea atomică a Bundeswehr-ului și pentru transformarea R.F.G. în bază atomică a N.A.T.O., străduindu-se să propage în rîndurile poporului german sentimente revanșarde și poftă de cuceriri și aventuri războinice. De asemenea, au fost create în Germania occidentală organizații speciale care, beneficiînd de sprijinul autorităților, își îndeplinesc nestingherite sarcina exclusivă de a face propagandă dușmănoasă împotriva țărilor socialiste.

Această activitate, desfășurată în vederea pregătirii participării Germaniei occidentale la un nou război de agresiune, provoacă îngrijorarea legitimă a celorlalte state europene și totodată aduce prejudicii serioase intereselor poporului german, deoarece împiedică realizarea dorinței acestuia de a-și vedea patria reunificată într-un stat democratic și pașnic.

În actuala situație internațională încordată, normalizarea relațiilor dintre R.P.R. și R.F.G. ar înseamna o reală contribuție la crearea unei atmosfere de destindere în Europa.

Poziția guvernului romn în această problemă este clară. El continuă să promoveze realizarea schimburilor romîno-vestgermane în toate domeniile și privește favorabil stabilirea relațiilor diplomatice între R.P.R. și R.F.G., situație care ar crea condiții mai favorabile pentru dezvoltarea multilaterală și adîncirea legăturilor romîno-vestgermane.

În prezent nu există nici un motiv întemeiat care să împiedice stabilirea relațiilor diplomatice între cele două țări. Rezolvarea pozitivă a acestei probleme depinde exclusiv de guvernul federal.

Posturile utemiste de control să aibă un rol activ în acțiunea patriotică de economisire a metalelor

(Urmare din pag. 1-a)

lupta pentru economisirea metalelor.

Secretarul comitetului U. T. M. spune că s-au ținut ședințe, că li s-a arătat tinerilor importanța gospodăriei atente a metalului pentru dezvoltarea economiei naționale. S-a vorbit dar nu s-a urmat concret contribuția tinerilor în procesul de producție, spiritul lor gospodăresc, adică tocmă lucrul cel mai important. Așa se face că Radu Teodor de la linia pistoane operația eboș-exterior a rebutat numai într-o singură zi 12 pistoane.

Responsabilul postului utemist de control din acest sector, to. Ioan Savin, spune că postul utemist are un plan de muncă și că activează. Cum arată acest plan? Iată pe o bucățică de hîrtie sint scrise 3-4 obiective generale de genul acestora: „munca tinerilor în producție”, „planul de producție” și altele. După cum se vede obiectivele sînt mult prea generale, nu se pune accent pe unele probleme ale muncii tineretului în producție care se cer de îndată a fi rezolvate, care împiedică îndeplinirea planului de producție. Postul utemist de control i se cere o activitate concentrată pe obiective concrete care să ducă la rezolvarea acelor probleme rezolvate care la rîndul lor împiedică îndeplinirea planului. De pildă postul utemist de aici, în loc să-și concentreze atenția asupra problemei rebuturilor — foarte acută

— exprînd-o printr-un obiectiv al planului său de muncă, a stabilit ca obiectiv „îndeplinirea planului” în general, atît de „în general” încît n-a mai știut și în orice caz n-a mai făcut nimic. Așa se explică și faptul că în fața sectorului II prelucrării mecanice se află o mare și impresionantă grămadă de zeci de piese rebutate: cilindri și pistoane pentru diverse tipuri de tractoare, diferite piese de schimb pentru mașini și utilaj agricol. Așa se face că Ursu Constantin cu vreo lună în urmă a executat sub cotă 47 de pistoane, că Emil Simionel de la linia diverse, pe lingă că absentează de la lucru, distruge din neatenție plăcuțele din oțel special de la cușite.

Desigur că acestea și multe altele sînt cunoscute de postul utemist de control de aici. Faptul însă că sectorul continuă de luni de zile să nu se încadreze în coeficientul de rebuturi admis, depășindu-l cu mult, arată că postul utemist de control de aici este departe de a-și face așa cum trebuie datoria de a se ocupa concret, activ de problemele la ordinele zilei.

Membrii postului utemist de control se întîlnesc rar pentru a discuta despre sarcinile lor. Și pentru că se întîlnesc rar uită cu lămurire să-și facă datoria. Iată dar ce se întîmplă atunci cînd comiteele U.T.M. tolează lipsa de activitate a posturilor utemiste de control, nu le îndrumă și nu le sprijin

ă activitatea. Din cauza aceasta, multe probleme principale din activitatea tinerilor au fost neglijate cu totul. Iată de pildă calificarea tinerilor muncitori de la sectorul II prelucrării mecanice care lasă foarte mult de dorit. Postul utemist de control „nu vede” deocamdată situația de fapt. Acești lucratori utemist de control va trebui să-și acorde o mare grijă de oarece slaba calificare a tinerilor e sursa principală a rebuturilor. Desigur, postul de control trebuie să cerceteze și să se ocupe și de alte cauze care duc la rebutarea pieselor.

Comitetul U.T.M. de la I. M. S. Roman va trebui să ia în calcul toate măsurile pentru a ridica activitatea postului utemist de control odă la nivelul celui fruntaș. Există de altfel o formă simplă și cu atît mai eficientă pentru îndreptarea lucrurilor: schimbul de experiență. Cele două posturi utemiste de control sînt doar la doi pași departare.

Comitetul organizației U.T.M. va trebui să cultive la întregul tînet de la I.M.S. Roman spiritul de răspundere față de gospodăria materialilor prime și auxiliare, antrenîndu-i în marea acțiune patriotică de economisire a metalului ce se desfășoară în țara noastră. Iar posturile utemiste de control pot și trebuie să-și aducă din plin aportul la aceasta.

Pasiune înflăcărată și indiferență

(Urmare din pag. 1-a)

blazați, îmbătrîniți înainte de vreme. Atînduina, rutina lor față de ceea ce este nou în viață, scepticismul lor în ce privește lupta cu greutățile, fac din ei funcționari nepăsători, de care nu avem deloc nevoie. Experiența arată că examenele la limită — cu 5 sau 6 — au oferit suficiente garanții în ce privește pregătirea viitoare și îndeplinirea la nivel corespunzător a sarcinilor de producție.

Cauza acestei nepăsări trebuie căutată la unii în nivelul lor politic scăzut, într-o conștiință scăzută, în concepțiile inter-burgeze care le-au fost transmise într-un fel sau altul, și care n-au fost suficient combătute, în faptul că pășind în facultate n-au plecat de la necesitatea atingerii unui scop înalt de viață care să slujească interesele societății, ale poporului. Marele peagog rus K. D. Ușinski spune: „Cel care, depunînd o muncă oarecare, nu este pasionat cîtuși de puțin de munca în sine ci numai de calculul pentru care a întreprins-o nu realizează nimic mai de seamă”. Combătînd cu hotărîre îndiferența față de învățătura sau dorința de parvenire a unor tineri cu ajutorul unui titlu, el previne că trebuie să ne ferim ca de o otrăv, ca de foc, de acei care vîd în învățătura doar „un bilet de intrare în viața socială, care trebuie aruncat sau uitat în buzunar după ce portarul ț-a dat drumul în sală, unde cu aceeași încredere în sine privește cel cu bilet și cel care a intrat fără bilet, cu un bilet fals sau un unul luat de la altcineva”.

Dacă analizăm cît de cît atent activitatea acelor studenți de la I.S.E. „V. I. Lenin” București, care manifestă într-o măsură mai mare sau mai mică indiferență în muncă, care trec de la o zi la alta fără să se întrebe ce-au făcut ieri, ce vor face mîine, ce-au realizat, ajungem la concluzia că o mare răspundere revine colectivului în care trăiesc acești studenți, organizației U.T.M. și asociației studenților.

Este în afară de orice îndoială că studenta Vintilă Viorica din anul III, Facultatea de planificare a fost văzută de către prietene sau colegi citînd cărți decadente, bolnavicioase. Că ce atitudine au luat ei? Paul Agache, student în anul I, Facultatea de comerț, a jucat poker într-un anumit colectiv. A fost văzut de colegi. Dar cum

au combătut ei acest lucru? Lipsa unei atitudini ferme împotriva trîndăvelii, a irosirii timpului liber cu „distrații” dăunătoare, a făcut ca acest student să rămînă reanțanț la 3 materii. Tot așa și Victor Nicolae, student în anul II, Facultatea de planificare, tot cu 3 reanțanțe. În plus, acesta deși pățează cinstea de student prin manifestări cosmopolite (are o pieptănătură ridicolă, caraghioasă, „à la Cicerone” și își afdăzică colegii „necmancipați” — cum îi consideră el) n-a întîmpinat o opoziție cît de cît serioasă.

De ce toate acestea? Cauzele sînt multiple. Se pare că un rol important îl joacă colegialitatea rău înțesată. În numele unui anumit fel de „prietenii” sînt trecute cu vederea manifestările de indisciplină și slaba pregătire profesională a unor studenți. În realitate nu există și nu poate exista nici un fel de justificare pentru un student de tipu care, în loc să scoată la iveală lipsurile, le trece sub tăcere spunîndu-și: „Acesta nu mă privește”, sau „aceasta nu e treaba noastră”. Colectivul studentesc răspunde de fiecare membru al său și nu este posibil ca tinerii entuziaști, dacă doresc acest lucru, să nu reușescă să transmită entuziasmul lor, celor cîțiva a căror viață merge la întîmplare și care au neapărată nevoie de un ajutor tovarășesc.

Mi-a fost dat să întîlnesc — și nu rareori — studenți excelenți pe care, după un timp, îi regăsim ca studenți slab pregătiți, muncind cu totul altfel. Pe aceștia succesele obținute îi amestecă, au muncit cu insuficiență pentru obținerea unor rezultate bune și rezultatele în loc să-și stimuleze în muncă, au dat naștere unei stări de spirit de automulțumire, de îngîmfare, chiar de lăudăroșenie. Cu acești studenți trebuie muncit cu răbdare, să-i ajutăm să înțeleagă că niciodată nu trebuie să se mulțumească cu ceea ce au obținut la un moment dat. Principalul — scria V. I. Lenin — este a nu ne mulțumi cu prietenia pe care am dobîndit-o în urma experienței vechi, ci să pășim neapărat mai departe, să obținem neapărat mai mult, să trecem neapărat de la sarcini mai ușoare la altele mai grele. Fără aceasta nu este cu puțință nici un progres în general, nu este cu puțință nici progresul în construcția socialistă.

Experiența arată că fără îndeplinirea acestei cerințe studenții vor bate pasul pe

loc, vor rămîne în urmă și nu vor corespunde sarcinilor actuale. Iar realizarea unei atmosfere în care fiecare student să lupte ca să se depășească pe sine însuși, și să-i ajute și pe ceilalți să facă la fel, este posibilă numai în condițiile unei critici și autocritici curajoase. Acesta este climatul în care trebuie să se desfășoare întreaga activitate a studenților.

În ultimul an munca organizației U.T.M. de la I.S.E. „V. I. Lenin” a făcut un pas înainte și în această privință. Ea a combătut cu tărie, în diverse împrejurări, molima diferențelor, acel calm filistin, străin spiritului revoluționar al organizației noastre, a căutat formele de activitate care să antreneze masa tineretului nostru și s-o înflăcăreze în muncă. Conferințele din cadrul învățămîntului politic, filmele cu scop educativ, unele excursii etc. au contribuit fără îndoială la arătarea muncii de organizație, a apatiei care stăpînea o oarecare măsură, a apatiei care stăpînea o oarecare măsură de studenți în anii trecuți. Desigur, pe acest drum mai sînt încă multe lucruri de făcut.

Un mijloc important al educării studenților în spiritul înaltei conștiințe, al unei munci însuflețite, pasionate, închinată construcției socialiste, este studiul permanent și sistematic și tot mai aprofundat al marxism-leninismului. Pregătirea marxist-leninistă influențează stilul de muncă al fiecărui student și îi ajută pe tineri să vadă mai precis scopul final al muncii lor, le călăuzește pașii pe făgașul unei activități pline de elan și însuflețire. Iată de ce sarcina noastră, a tuturor cadrelor didactice, îndrumate de organizația de partid și ajutate de organizația U.T.M., este aceea de a ne spori eforturile pentru întărirea educației marxiste a studenților.

Înfrîșiți, cadrele didactice pot contribui la lupta împotriva indiferenței, a nepăsării, și prin diferite alte mijloace. Colectivul combativ al cursurilor și seminariilor, atînduina fermă, de demascare a ideologiilor vrăjmașe, pasiunea în muncă — sînt tot atîtea exemple de urmat, la care studenții sînt foarte receptivi. În această direcție multe lucruri ar putea fi realizate dacă am încerca să cunoaștem mai bine pe studenți, sub toate aspectele, dacă ne-am apropia cu mai multă căldură de ei și i-am ajuta să înțeleagă mai profund mîneria lor în societatea socialistă care se construiește în țara noastră.

Tineretul regiunii Constanța îndeplinește cu însuflețire noile sarcini încredințate de partid

(Urmare din pag. 1-a)

hotărîrea biroului regional de partid în care se spune printre altele: „Luînd în discuție felul cum au desfășurat lucrările din campania de toamnă, în scopul participării mai active a utemiștilor, tineretului, pionierilor și școlărilor în realizarea la timp a lucrărilor din campanie, biroul regional de partid hotărîște:

SA SE ÎNCREDEINȚEZE COMITETULUI REGIONAL U.T.M. CONSTANȚA ÎNDEPLINIREA URMĂTOARELOR SARCINI:

— Să răspundă de strînsul recoltelor de porumb din G.A.S. și G.A.C., care să fie terminat la 1 noiembrie. Să se strîngă recolta de porumb de pe 5.500 ha. pînă la data de 1 noiembrie prin muncă voluntară de către tineret.

— Să termine însămînțatul pînă la 20 octombrie, cel mai tîrziu.

— Executarea lucrărilor pentru ogoarele de toamnă pe suprafața de 491.000 ha.

— Să organizeze o acțiune largă pentru strîngerea unei cantități de 250 vagoane de fier vechi, cantitate ce va fi trimisă la furnale pentru a se livra în

schimb sîrma necesară confecționării spalierei pe 50.000 ha. de vie.

Comitetul regional U.T.M. a primit cu toată răspunderea aceste sarcini importante care dovedesc încrederea partidului în forțele tineretului și a trecut imediat la îndeplinirea lor.

Însămînțările în regiunea Constanța se apropie de sfîrșit. Utemiștii din gospodăriile de stat și colective, brigăzile U.T.M. din S.M.T.-uri au primit sarcina de a termina însămînțările pînă la 20 octombrie, angajîndu-se să depună toate eforturile pentru aceasta. Acțiunea culesului porumbului a început și se desfășoară cu mult succes. Pînă acum au fost mobilizați la G.A.S. peste 4000 de tineri care au recoltat 1000 de hectare porumb.

În curînd se vor deschide în 11 gospodării de stat din regiunea Constanța tabere de muncă voluntară ale tineretului din G.A.S. pentru recoltarea a 3500 ha. de porumb. Tinerii din regiunea Constanța mobilizați de organele și organizațiile U.T.M. au pornit cu însuflețire la lupta pentru traducerea în viață a sarcinilor de cînstă încredințate de partid.

ANUNȚ

Academia R.P.R. face cunoscut celor interesați că în cadrul Bazei de cercetări științifice din Timișoara se scot la concurs în ziua de 18 octombrie 1958, următoarele posturi:

- un post cercetător principal la Secția de mecanică aplicată generală;
- un post cercetător la sectorul de pedologie.

Cerere pentru concurs pot fi depuse pînă la data de 10 octombrie a.c. la sediul Bazei (Timișoara, B-dul Mihai Viteaz nr. 24), telefon 19-87.

IN CURÎND pe ecranele Capitalei NOUL FILM ARTISTIC ROMÎNESC

DINCOLO DE BRAZILIA

PRODUCȚIE A STUDIULUI CINEMATOGRAFIC „BUCUREȘTI”

PRONOSPORT

concursul 42

MEIURI DIN CAT. B SI CAMP. ITALIAN

Miine pînă la ora 12 puteți depune buletinele

Să înceteze imediat și necondiționat experiențele nucleare

NEW YORK 17. Corespondenții Agerpres la N.Y.U. transmit...

jurii, interesul vital de a salva civilizația umană.

nucleare, reprezentantul R.P.R. a spus: La fel ca delegatul S.U.A.

Cuvântarea reprezentantului R.P.R. în Comitetul Politic al O.N.U.

A se opune încetării experiențelor nucleare înseamnă a se opune tendinței spre dezarmare.

Delegația română sprijină cu tărie luarea unei asemenea hotărâri de către Adunarea Generală.

In R. S. S. Ucraineană PRIMUL FURNAL AUTOMAT DIN LUME

STALINO 17 (Agerpres). — TASS transmite: La uzina „Asovial” din Jdanov (Ucraina) se construiește primul furnal automat din lume.

Rolul maistrului se va resuma doar la reglarea și urmărirea aparatelor.

2 136 rotații în jurul pământului

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Până în dimineața zilei de 18 octombrie oraș...

Statele Unite continuă provocările împotriva R. P. Chineze

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 17 octombrie două vase de război americane...

tamentul de Stot al S.U.A. a dat publicității un comunicat prin care anunță că, la invitația ciankaiștilor...

WASHINGTON 17 (Agerpres). — In seara de 17 octombrie, Departamentul de Stat al S.U.A. a dat publicității...

S.U.A. vor preda ciankaiștilor rachete „Nike” și proiectile nucleare

NEW YORK 17 (Agerpres). — Corespondenții din Taipei al agenției Associated Press anunță că la 17 octombrie generalul L. Down...

WASHINGTON 17 (Agerpres). — Agenția Reuter anunță că S.U.A. au trimis un nou transport de material de război în Taiwan...

In legătură cu tratativele chino-americane de la Varșovia

VARȘOVIA 17 (Agerpres). — PAP transmite: Se anunță că întrederea dintre Van Bin-nan, ambasadorul R. P. Chineze în Polonia...

S.U.A., care urma să aibă loc la 23 octombrie ora 14, ora locală, a fost amânată din motive tehnice...

Colonialiștii englezi intensifică presiunile în Cipru

NICOSIA 17 (Agerpres). — In seara zilei de 16 octombrie autoritățile engleze din Cipru au anunțat o serie de noi „măsuri drastice” împotriva populației cipriote.

PARIS 17 (Agerpres). — Vineri după amiază s-a întrunit la Paris Consiliul N.A.T.O. în legătură cu problema Ciprului.

Problema cipriotă provoacă serioase divergențe în cadrul N.A.T.O.

Există o poziție opusă, afirmată în comitet, care susține că Adunarea Generală să nu se ocupe cu problemele dezarmării...

Există o poziție opusă, afirmată în comitet, care susține că Adunarea Generală să nu se ocupe cu problemele dezarmării...

Există o poziție opusă, afirmată în comitet, care susține că Adunarea Generală să nu se ocupe cu problemele dezarmării...

Există o poziție opusă, afirmată în comitet, care susține că Adunarea Generală să nu se ocupe cu problemele dezarmării...

Există o poziție opusă, afirmată în comitet, care susține că Adunarea Generală să nu se ocupe cu problemele dezarmării...

Există o poziție opusă, afirmată în comitet, care susține că Adunarea Generală să nu se ocupe cu problemele dezarmării...

Există o poziție opusă, afirmată în comitet, care susține că Adunarea Generală să nu se ocupe cu problemele dezarmării...

Există o poziție opusă, afirmată în comitet, care susține că Adunarea Generală să nu se ocupe cu problemele dezarmării...

